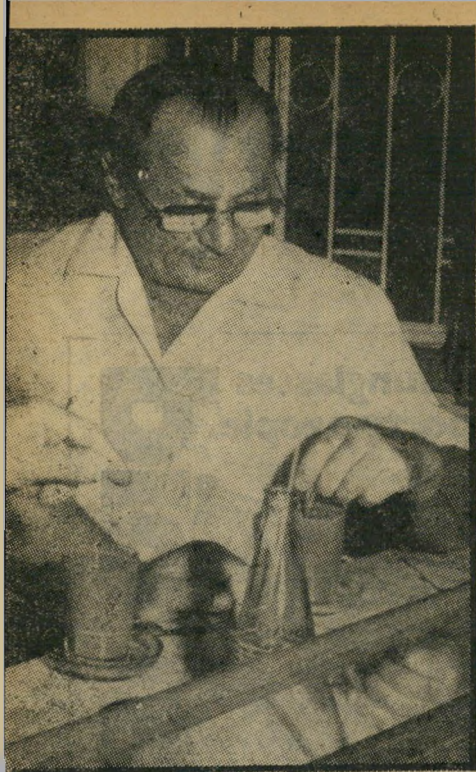
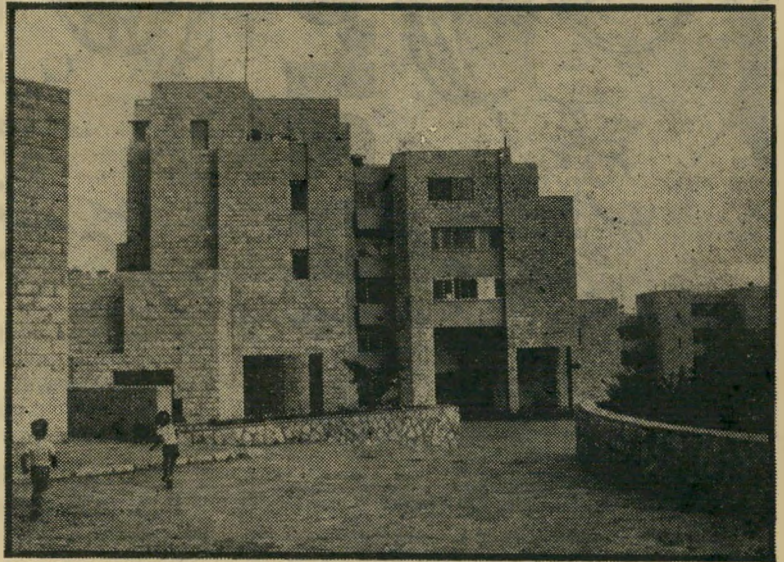


הדייר גוראל

אינו משלם



ראש-עירייה גוראל פנייה לבית-משפט?



הבית ברחוב רמות 9 קופת-ועד ריקה

„שלחנו לו מיכתבים. ניסינו להשיג אותו בטלפון. תמיד אומרים לנו שהוא עסוק, מתמרמרים יצחק ואמציה. כשר השגנו בטלפון את אשתו בשבוע שעבר, היא טענה שבגלל שהם לא גרים בבניין, הם לא מוכנים לשלם את כל הסכום. אז מה אנחנו צריכים לעשות? לשלם את הכסף מכיסנו או להגיד, למשל, למנקה, שלידי הדירה שלו אסור לה לנקות?” את המיכתבים הראשונים שלח אשר שטרית, ראש הוועד הקודם. הראשון ש בהם נשלח באוקטובר 1978. מיכתב זה נכתב עדיין באדיבות ובסלחנות:

„אנו מקווים שכולכם בטוב, בודענו עד כמה הינכם שקועים במירוץ לבחירות.” כתב הגיבור. „ודאי שמתם לב, כי חובר כס לווועד-הבית מגיע ל-3000 לירות. אנו מאחלים לכם הצלחה, אך מבקשים את הסכום הנ”ל.” המיכתב לא נענה. ועדה-בניין שלח את המיכתב השני חודש מאוחר יותר ובו ברכות להיבחרו של גוראל כראש עיריית-חיפה ובקשה לתשלום החוב. משלא נענה גם המיכתב הזה, שנשלח כשאר המיכתבים בדואר רשום, נשלח מיכתב נוסף: „אין אנו רוצים לנקוט אמצעים משפטיים, כתב ראש לווועד, אך אנך מותיר לנו ברירה.”

נשלח מיכתב נוסף: „לצערנו אנו נאלצים להודיעך כי במידה שלא תסלק חובך לווועד-הבית במלואו תוך עשרה ימים, יועבר עניינך לערכאות מישפטיות.” „שלחתי להם בינתיים חלק מהכסף,” הסביר ראש עיריית חיפה. לדבריו שלח לירושלים צ'ק על סך 1500 לירות ואת השאר התכוון לשלם מאוחר יותר. הוא תירץ את הפיגורים בתשלום החובות בכך, שבתו הבכירה, אורית, היא תושבת ירושלים והיא שמטפלת בכל ה”קשור לביתו שם. „אני גר בחיפה והיא בירושלים, אני לא קיבלתי אף מיכתב, גם בתי לא קיבלה אף מיכתב. גם מיכתבים רשומים אינם מגיעים, לפעמים, ליעדם.”

לטענתו, הסתכך בעבר עם אחד מ”דיירי-הבית והלה מנסה להתגסק בו בשל כך. כשנתבקש להסביר מדוע שלח, כאשר שלח, רק חלק מהכסף, השיב שלהערכתו היה הסכום גדול מכדי לשלם אותו בבתי-אחת. הם כולם משקרים גם כשהם אומרים שאשתי לא רצתה לשלם בגלל שאנך נו לא גרים בבניין, הוסיף.

זילזול

והזנחה

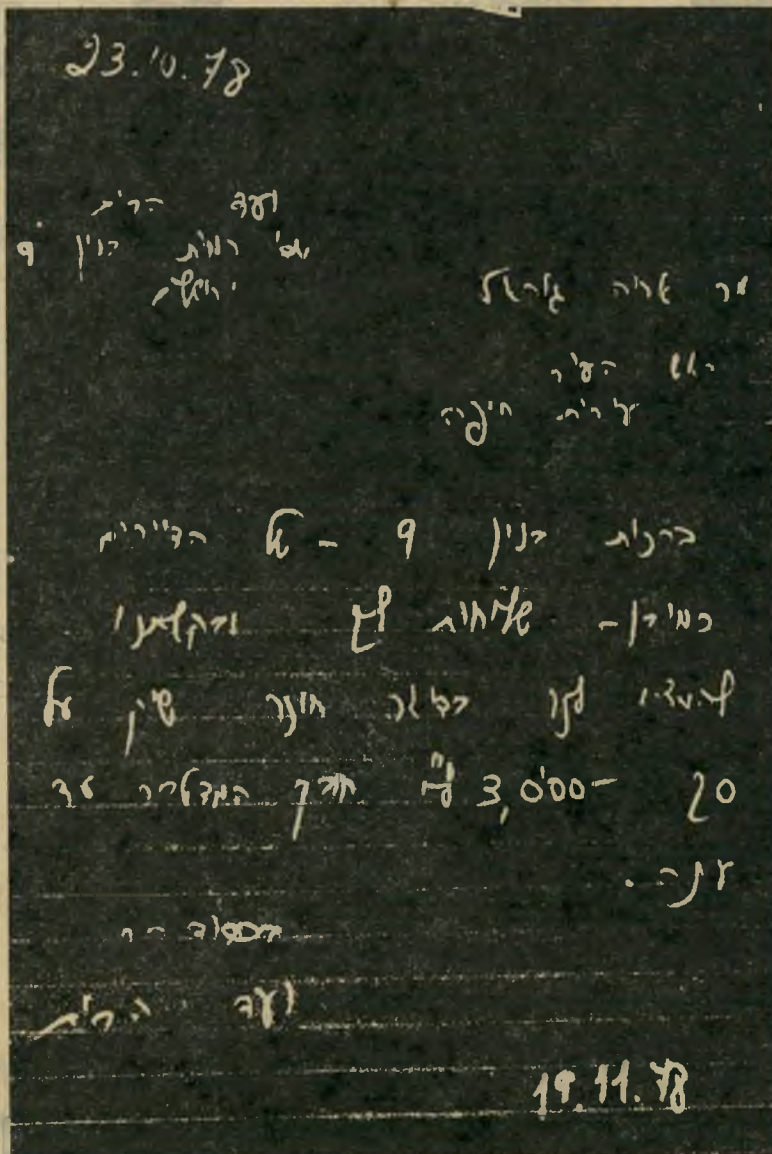
חברי-הוועד מתרעמים. עתה כבר אינם יכולים להבליג. „נכנסנו לאובר-דראפטים עצומים, ציין ראש לווועד, „אני עצמי, שילמתי במצב של דחק, כמה תשלומים מראש וכך גם כמה מהדיירים האחרים, כדי שנוכל לגמור את החורף.”

„כשאני חייב כסף, אני טורח לבוא או לפחות לצלצל ולשאל כמה אני חייב,” הוסיף חברו. „אין לנו שום דבר אישי נגד גוראל. הוא יכול להיות אדם מאד נחמד, אבל זה כבר עובר כל גבול. מאז שאני חבר בוועד, הוא מעולם לא טרח לצלצל או לכתוב לנו. נכון, שלפעמים היה שולח את בתו לשלם חלק קטן מאד מהסכום, אבל הוא אף פעם לא שילם תשלום לום ריאלי. הצד החמור של העניין, פרט לזילזול ולהזנחה שלו, הוא — שמחירי-הדלק והמחירים האחרים עלו, בעוד שערך הכסף יורד כל הזמן. או מה זה שווה לנו לקבל עכשיו צ'ק של אלף לירות על חוב מלפני שנה או שנתיים?”

„מה שמרגיז אותנו זה שלמעשה, הם אף פעם לא אמרו שבאמת לא ישלמו. הם הבטיחו והבטיחו, גם כאשר עוד הת” גוררו בבניין, כי ישלמו. לדעתי, זו שערוריה ציבורית ממדרגה ראשונה. הוא צוחק מאיתנו כל הזמן. הוא איש יחסי ציבור מצויין. כל פעם כותבים עליו בעיתונות, יש לו זמן לרכב על סוס בעדי-לאידע ולכבות שריפות ביערות הכרמל. אבל כשזה מגיע לעניינים פעוטים, הוא רק מבטיח. מדוע הוא אינו חושב על כך שאנשים אחרים משלמים בשבילו?”

בשבוע האחרון פנו חברי הוועד טלפוניית לאשתו של ראש עיריית-חיפה, והרי דיעו לה, שאם לא יכוסה החוב תוך שבוע, יפנו אל בית-המשפט ויעבירו את העניין לעיתונות.

הם עדיין מחכים.



הם משקרים, מנסים להתגסק ב. אף פעם לא פיגרת בתשלום. אני תמיד משלם את חובותי, טוען ראש עיריית חיפה, אריה גוראל.

„זאת שערוריה,” טוענים הנושעים, „יש לו זמן לכל דבר אחר, רק לא לשלם לנו. חובותיו מגיעים היום לאלפי לירות. כשהוא משלם, אם בכלל, הוא, כאילו, עושה לנו טובה, במילות חסדים.”

עוד בתקופה שבה כיהן כמנכ”ל משרד העבודה, פיגר גוראל בתשלומים לווועד-הבית שבו התגורר ברחוב רמות 9 בירושלים. מאז מערכת הבחירות לרשות יות המקומיות והיבחרו כראש עיריית-חיפה, נשאר ביתו הירושלמי ריק. קופת ועד-הבית נשארה אף היא ריקה.

לדברי חברי הוועד, יצחק טל ואמציה קפלו, חדל גוראל לגור בבית לפני כשנה. הדירה בשכונה היוקרתית, שמחירה מגיע היום לשני מיליון לירות בערך, לא הושכרה מעולם. גוראל אף לא הודיע לוועד-הבית כי עזב את הדירה סופית. הדבר התברר כאשר סנה אליו אחד הדיירים בבקשה לשכור את דירתו. רק אז נודע כי הוא מיעד אותה לבתו הבכירה אורית, הגרה בירושלים. מדי פעם, טוענים הדיירים, באה הבת לדירה, אך כמעט אין קשר בינה לבינם.

כל אחד מ-27 הדיירים בבניין היה משלם לווועד בשנה שחלפה 240 לירות בחודש ובשנת 1979 הרעלה הסכום ל-340 לירות. „היו כאלה שפיגרו בחודש בתשלום, אבל לא בשנה שלמה,” סיפר גיבור הוועד. „היינו נאלצים לכסות את הגרי-עונות בעצמנו.”

המיכתבים

שלא נענו

מי ימי ועד הבית מיספר 9 מיועדים לנקיון חדר-המדרגות, חשמל, גינון והסקה. בחודש הקרוב מתכוונים הדיירים לתקן את חדר-ההסקה בהוצאה של יותר מ-30 אלף לירות. את הכסף נוהגים למי שוך מקושת ועד-הבית, אך לפי המצב כיום אין הם יכולים לעמוד בתשלום בשל הגרעון בקופה.

באחד מטעושי חוק המקרקעין נקבע, כי בעל-דירה חייב להשתתף בהוצאות הדרושות באחזקתו אתקינה ובניהולו של הבית המשותף, ואין חשיבות לכך אם הוא גר בדירה, או לא.

מיכתב-התראה של ועד-הבית

יש לו זמן לכל דבר, רק לא לשלם!